

Ιερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
Ευλογημένο Καταφύγιο Ἄξιον Ἐστί
Κατασκηνώσει Ἀγοριῶν Δημοτικῆ

ΕΥΩΔΙΑ ΧΡΙΣΤῸ

Μακρυνίτσα 2013

Ύμνος της ομάδας της Προσευχής

Όμορφη ώρα στο προσευχητάρι
αηδόνια, τζιτζίκια και παιδιών οι φωνές,
συντονισμένα στου Θεού τη Χάρη
στέλνουν στον Κύριο μικρές προσευχές.

Πλακόστρωτοι πάγκοι, πλατάνια τριγύρω
μυρίζει θυμίαμα, λιωμένο κερί.
Σταυρώνω τα χέρια, το κεφάλι θα γείρω
και μουρμουρίζω κι εγώ την Ευχή.

Άξιον Εστί η προσευχή από παιδική καρδιά,
έλα κι εσύ κι όλοι μαζί είμαστε ξανά παιδιά.
Άξιον Εστί η προσευχή στην γλυκιά μας Παναγιά,
έλα κι εσύ κι όλοι μαζί είμαστε μια αγκαλιά.

Κι όταν γυρίσω πίσω στην πόλη
σχολείο, ρουτίνα, σκοτούρες, δουλειά...
... μες στο μυαλό μου ανταμώνουμε όλοι
κι οι προσευχές μας γίνονται μια!

Άξιον Εστί η προσευχή από παιδική καρδιά
Έλα κι εσύ κι όλοι μαζί είμαστε ξανά παιδιά.
Άξιον Εστί η προσευχή στην γλυκιά μας Παναγιά
Έλα κι εσύ κι όλοι μαζί είμαστε μια αγκαλιά.

Ύμνος της ομάδας της Ανεξικακίας

Μπορεί να νοιάζεσαι και στη δική σου προσευχή,
μπορεί να χάνεις και με τη δική σου ανοχή,
μπορεί να δίνεις κάθε μέρα ζωή απ' τη ζωή σου
μα μη ξεχνάς Αυτός μπορεί να σώσει τη ψυχή σου!

Ευωδία για να είσαι
πάντα με ανεξικακία ζήσε
σαν λουλούδι που ανθίζει στον Παράδεισο!
Στην αγνή καρδιά σου κλείσε
και όσο γίνεται Χριστό και σβήσε
απ' τη γη αυτή το ψέμα και το άδικο.

Μπορεί να καίγεται και η δική σου η καρδιά,
μπορεί να έχει Αγάπη που κουνά και τα βουνά,
μπορεί να αντέχεις σιωπηλά όσο κρατά η πνοή σου
μα μη ξεχνάς Αυτός μπορεί να σώσει τη ψυχή σου!

Ευωδία για να είσαι...

Ύμνος της ομάδας της Εγκράτειας

Τραγούδι στον Χριστό
και με καλό σκοπό
θα 'ρθω να σας πω, θα 'ρθω να σας πω.

Τραγούδι προσευχή
γλυκαίνει η ψυχή
και ψάχνει οδηγό, να φτάσει ουρανό.

Μέσα στη ζωή μας έχουμε σπαθί την αγάπη
κι η ταπείνωσή μας είναι η πιο γλυκιά σκεπή.
με υπομονή θα χτίσουμε αρετή ασπίδα
φως μέσα στη νύχτα, ήλιο για την καταιγίδα.

Αυτή είναι μια ευχή, Εγκράτεια πολλή
θέλω σαν παιδί να 'χω αρετή.
Μα αν θα πληγωθώ και δεν συγκρατηθώ
αν πέσω, θα πιαστώ, με δάκρυ στον Χριστό!

Τραγούδι τρυφερό
και με καλό σκοπό
θα 'ρθω να σας πω, θα 'ρθω να σας πω.

Τραγούδι προσευχή
γλυκαίνει η ψυχή
και ψάχνει οδηγό, να φτάσει ουρανό.

Ύμνος της ομάδας της Αγνότητας

Να που φύγαν τόσες λύπες, μνήμες πικρές,
όλοι εκείνοι οι φόβοι, τόσες νυχτιές.
Μόνο μείναν οι ελπίδες που ήταν φωτιά
Νίκη, άσβεστη χαρά!

Πέτα ψηλά, φως και αέρας,
διώξε τα σύννεφα της μέρας!
Αγνή χαρά, χρυσός αστέρας,
λευκά φτερά για μακριά!

Πέτα ψηλά, φως και αέρας,
διώξε τα σύννεφα της μέρας!
Σα ζωγραφιά, σαν Βόρειο Σέλας,
Χριστέ μου η άγια Σου ματιά!

Που να κρύψεις τόση Αγάπη, Χριστού ευωδιά;
Όλα χορεύουνε, γελούνε πιο λαμπερά!
Που να κρύψεις αυτό το βλέμμα το παιδικό,
το ανέμελο, τ' αγγελικό;

Πέτα ψηλά, φως και αέρας...

Πέτα ψηλά, φως και αέρας...

Ύμνος της ομάδας της Συνέπειας

Στου καιρού το χρυσό το ρολόι κοιτώ
κι όσο είμαι μικρός δε με νοιάζει
Γιατί όσο κυλά, τα μικρά τα παιδιά,
δεν το νοιώθουνε πόσο τ' αλλάζει!

Είναι όμως στιγμές που ο καθένας ζητά
το καλύτερο νά 'ρθει απ' το μέλλον
σαν να στέλνει ο Θεός το καλό δωρεάν
στα φτερά των δικών Του Αγγέλων!

Και λοιπόν σε ρωτώ είναι δύσκολο αυτό
στη ζωή του πιστού, το σημείο;
Σαν πατέρας καλός μας στηρίζει ο Θεός
μα συμβαίνουν μαζί και τα δύο
κι αν εσύ δεν μπορείς να φανείς συνεπής
θα «μαλώσουν» σα ζέστη με κρύο.

Είναι κόπος να ζεις συνεπής στο καλό
κι όταν άλλοι θα φεύγουν, να μένεις
μα θα ζεις πιο κοντά, στο Θεό, ασφαλής
και γι' αυτό θα μπορείς να επιμένεις.

Και λοιπόν σε ρωτώ είναι δύσκολο αυτό
στη ζωή του πιστού, το σημείο;
Σαν πατέρας καλός μας στηρίζει ο Θεός
μα συμβαίνουν μαζί και τα δύο
φτάνει εσύ να μπορείς να φανείς συνεπής
και θα «δέσουν» σα γλάροι με πλοίο.

Ύμνος της ομάδας της Ταπείνωσης

Μόλις βάλω κάτι στο μυαλό μου
ξέρω πώς να γίνει το δικό μου
έτσι και τον κόσμο τον γυρίζω
‘όχι’, ‘μη’ και ‘δεν’ δεν τα γνωρίζω.

Με ταπείνωση
από ‘δω θα ξεκινάω
δέντρο εγώ, απ’ τις ρίζες μου βαστάω,
μόνο έτσι τα κλαδιά μου θα κρατάνε
και τα φύλλα μου στον Ουρανό θα πάνε, θα πάνε
μακάρι και οι φίλοι μου να πάνε, να πάνε...
... με ταπείνωση!

Κάτω, έτσι αρχίζει η ανηφόρα
πέφτω, μόνο έτσι παίρνω φόρα!
Πίσω μένει ό,τι με βαραίνει
πώς αλλιώς το βήμα θ’ ελαφραίνει;

Ύμνος της ομάδας της Υπομονής

Τι θα πει να κάνω υπομονή;
Τρέχω εμπρός, δε με προφταίνει η ζωή.
Όσα «θέλω» και «μπορώ»
και στο «τώρα» και στο «εδώ»

Χάρισμα ακριβό
μυστικά τον ουρανό αγοράζει.
Χάρισμα κρυφό, η υπομονή τα πάντα αλλάζει!
Έδαφος γερό
στην υπομονή επάνω χτίζω
τόπο σταθερό
με τον Χριστό εδώ να ζήσω!

Το «μπορώ» το βλέπω δεν αρκεί
με μαθαίνει τί συμφέρει η υπομονή.
Τί με φέρνει στο Θεό
στο αιώνιο το «εδώ»!

Ύμνος της ομάδας της Αγάπης

Αν είναι η αγάπη ένα βουνό
έχει και δρόμο και γκρεμό
το νου σου κράτα στο Θεό!
Αν ειν' η αγάπη κορυφή
να φτάσεις εύκολα μπορεί
πώς μένεις πάνω για πολύ;
Για να κρατήσεις κορυφή, θέλει ψυχή!

Το να βρεις να αγαπάς,
το να βρεις να μιλάς,
και να 'χεις συντροφιά,
μόνο στα κλεφτά
είναι εύκολο, τόσο εύκολο, αν θες...

Να μπορείς να αγαπάς
να μπορείς να μιλάς
να ακούς και απ' την καρδιά
να νιώθεις τα κρυφά,
θέλει δύναμη, τέτοια δύναμη να θες!

Πολλοί περνάνε απ' τη ζωή
κάποιοι από 'δω, κάποιοι πιο 'κει
μα λίγοι μένουν στην ψυχή...
Κι εσύ περνάς κι εδώ κι εκεί
κάποιοι σου ανοίγουν την αυλή
κι άλλοι κοιτάνε σκεφτικοί,
μ' αν η καρδιά είναι ανοικτή, ας μπεις κι εσύ!

Ύμνος της ομάδας της Αυταπάρνησης

Το φως δεν είναι αρκετό
νυχτώνει μόνο στο εγώ
τα χέρια μένουνε γυμνά
και η καρδιά σαν πέτρα.

Το φως δεν είναι αρκετό
πληγώνει μόνο το εγώ
αφήνει το Θεό σκυφτό
κι εμένανε μοναχό.

Να διώξω τώρα το εγώ ζητώ
ίσως γευτώ Παράδεισο από εδώ
με έναν Θεό που φτάνει στο Σταυρό
πώς τη ζωή μου να μετρώ!

Να διώξω τώρα το εγώ ζητώ
για να 'ρθω πιο κοντά στον Ουρανό
δρόμος να γίνει η αυταπάρνηση
να φτάσω θέλω το εσύ - να φτάσω το εσύ!

Η μέρα έρχεται ξανά
λάμπει ο ήλιος γιορτινά
σαν η θυσία βγει μπροστά
η αγάπη σαν φωτίσει.

Ο ξένος γίνεται αδερφός
ο πόνος μένει ο μισός
τον εαυτό μου θ' αρνηθώ
το φίλο θα φορέσω!

